

Nový špalíček, H.288 (1942)*(Folk-songs)***[1] Bohatá milá**

Dybych věděl já, že nebudeš má,
osedlal bych si koníčka, ty děvče, ty malúčká,
jel bych do pola.

Mezi vojáky, mezi sedláky,
nevyplatíš mě, milenko,
pěkné zlaté mé srdenko,
štyrma dukáty.

Dybys chodila, pěkně prosila,
v pěkném, bílém fěrušečku,
zlato nosila.
A já bych ráda, můj synečku,
vyplatila, sto tolarama.

[2] Opuštěný milý

Ach, vychodí, vychodí nad Jaborníkem hvězda, proč se ti, děvče, moja láska nezdá?
Ach, proč se ti, děvče, ma láska nelubí, dyť sme my sedávali jako dva holubi.

[3] Touha

A já mám doma bratra rybáře, čo mne on každú rybu ukáže,
A já se stanem drobnu rybečku, budu plavatí bystru vodičku.
A mám já doma bratra vězdáře, co on mi každú vězdu ukáže.
A já se stanem vězdu na nebi, a svítit budu po celé zemi.

[4] Zviedavá dievča

Dievča umíralo, ešte zavolalo: či na druhem svetě mladenci budětě?
Buděme, buděme, sivá holubička, buděme milovat tvě červené líčka.

[5] Veselá dievča

Dybych já měla sukňu, červenú, vdávala bych sa každú nedělu.
Dybych já měla červený šátek, vdávala bych sa každičky svátek.

[6] Smutný milý

Ej, smutno je mně, smutno, veselo mně není, ej, že mně vypovídá moje potěšení.
Ej, už mně tak nebude, jak mně bývalo, ej, když mně z hory z doly slunko svítvalo.
Ej, už mně tak nebude, jak mně bylo vloni, vyrost mně hřebíček na suchej jabloni.
Ej, smutno je mně, smutno, na mojím srdečku, jak dyby ho svázal hedbávnú šňurečku.
Ja, hedbávná šňurečka, ta je tuze tenká, ja, ona se vřezala do mého srdenska.

New Anthology*(Folk-songs)***[1] Rich Lover**

If I knew you wouldn't be mine,
I'd saddle the horse, my girl,
and ride away.

Won't you pay me off among the soldiers,
among the farmers, my love,
my golden little heart,
with four ducats?

If you were to go and ask nicely,
wearing a nice white pinafore,
bearing gold.
I'd love to, my boy,
love to pay a hundred thalers for you.

[2] Jilted Lover

Oh, a star is rising above Jaborník, why don't you, my girl, love me?
Oh, why don't you like my loving you, we used to huddle like two doves.

[3] Longing

And I have a brother at home, an angler, he shows me every fish,
And I'll be a little fish, swimming in the swift stream.
And I have a star-gazer brother at home, he shows me every star.
And I'll be a star in the sky, and shine on the whole world.

[4] A Wondering Girl

A girl was dying, she still called: lads, are you going to be on the other side?
We will be, we will, grey little dove, we'll love your red little cheeks.

[5] A Merry Girl

If I had a red skirt, I'd be wed every Sunday.
If I had a red scarf, I'd be wed every, every feast day.

[6] Sad Lover

Ey, I am sad, sad, I'm not happy that my girl wants me no more.
Ey, I'll never feel like I used to, when the sun shone from hill and dale on me.
Ey, I'll never feel like I did last year; the dry apple tree has sprouted a nail for me.
Ey, I am sad, sad, in my heart, as if it were bound by a silken thread.
Yes, a silken thread, so thin, it has cut my heart.

[7] Prosba

Dej mně, Bože, ten dar, co se mně v noci zdál, pod naším vokénkem, hezké šohajek stál.
Černooký synek, jako rozmarýnek, co se mně naprosil, o zlaté prstýnek.
o zlaté prstýnek, o zelený vínek, abych mu ho dala, že je hodný synek.

[8] Vysoká veža

Aj, veža veža, vysoká veža, ztratil jsem pérko od milej beža.
A kdo ho našel, nech mně ho vrátí, šak mu milenka dobře zaplatí.

Řikadla a písně na texty české lidové poezie, H.282bis (1940)
(texts collected by Karel Jaromir Erben)

[9] Koničky na ouhoře

Čí jsou to koničky,
na tom našem ouhoře?
Oni se tam pasou,
od samého poledne.

Kdybych já věděla,
že jsou mého milého,
já bych je zahnala
do jetele bílého.

Kdybych já věděla,
že jsou mého Jeníčka,
já bych je zahnala
do pěkného zelička.

[10] Ztracený pantoflíček

V Strakonicích na rohu,
vedle perníkáře,
ztratila jsem pantoflíček,
bežte pro rychtáře!

A vy, pane rychtáři,
řídte podle práva,
ztratila jsem pantoflíček,
našla bych ho ráda.

Ztratila jsem pantoflíček ve pšenici,
ztratila jsem pantoflíček v žitě,
jen ty mně ho, můj Jeníčku, hledej,
ztratila jsem pantoflíček levej.

[7] Entreaty

Grant me, God, the gift I dreamt about in the night,
under our window, a pretty boy was standing.
A black-eyed boy like rosemary, begging a gold little ring off me.
A golden ring, a green wreath, because he was a good boy.

[8] A Tall Tower

Oh, tower, tower, tall tower, I lost a feather running from my lover.
And whoever has found it, let him give it back, she'll sure well repay him.

Four Songs to Czech Folk Texts
(texts collected by Karel Jaromir Erben)

[9] Ponies on the Fallow Field

Whose are the ponies
On our fallow field?
They have been grazing there
ever since noon.

If I knew
that they belonged to my lover,
I would drive them
into the white clover.

If I knew
that they belonged to my Jeníček,
I would drive them
into a lovely cabbage patch.

[10] My Little Lost Shoe

In Strakonice, on the corner
next to the gingerbread maker,
I lost my little slipper:
run for the magistrate!

And you, Mr Magistrate,
take charge according to the law!
I lost my little slipper
and I'd like to find it!

I lost my little slipper in the wheat,
I lost my little slipper in the rye,
Jeníček, just look for it for me -
I lost my little left slipper!

[11] Píseň nábožná

Povolal pán Bůh s nebe anděla,
aby se podíval , kde je Maria.
Maria klečí v čistém kostele,
ona se tam modlí při božím těle.

A kdo tu píseň třikrát zazpívá,
tomu milý pán Bůh štěstí, zdraví dá.
Zpívala ji Maria panna,
když kolíbala božího syna.

[12] Pozvání

Dlouho, holečku,
dlouho k nám nejdeš,
já jsem myslela,
že už nepřijdeš.

Když si k nám přišel,
pojď večer s námi,
však nejseš cizí,
jsi dobrý známý.

Three Songs after Poems by Guillaume Apollinaire, H.197 (1930)
(from *Alcools*, 1913, *Guillaume Apollinaire*, 1880–1918)

[13] La blanche neige

Hle andělé, andělé při nebeském ráji, jeden jako důstojník, druhý oděn jako kuchtík, a ostatní pějí.
Důstojníku s štíhlou tajlí, po vánocích dostaneš medaili. Jaro ti připne krásné slunce. Hle pan
kuchtík škube husy. Ach padá sníh, padá, kéž bych měl svou milou teď v náručí, v mém náručí.

[14] L'Adieu

Už trhám si vřes, list se láme, podzim je mrtev, vzpomeň zas. Zde na zemi se již neshedáme, zde
neshledáme se již, to voní čas, ta snítka, jež se láme, ach vzpomeňte, že čekám vás.

[15] Saltimbanques

Podél zahrad a milířů jede tlupa kejklířů. Vzdalují se od vesnice, bez kostelíka, bez zvonice. Děti
jdou v houfu před nimi jiné hledí za nimi. Jablonož hrůzou dech v sobě tají, když ji zdaleka zamávají.
Jejich torba je hranatá, mají obruče ze zlata. Medvěd a opice v pestrých cárech moudře slídí po
krejcarech.

[11] A Religious Song

The Lord God called an angel from heaven
to see where Mary was.
Mary is kneeling in a bright church;
she is praying there before the Sacrament.

And whoever sings this song three times,
to him the dear Lord God will grant happiness and health.
The Virgin Mary sang it
when she rocked the Son of God to sleep.

[12] An Invitation

Dear boy, it is a long,
long time since you came to us,
it seemed to me
you would never come again.

When you come to us
come to us in the evening,
for you are no stranger,
you are a good friend.

[13] The White Snow

See those angels, angels in heavenly paradise, one as an officer, another dressed as
a cook, and the rest singing. You, officer with the slim waistline, you'll get a medal after Christmas.
Spring will be added on by the lovely sun. Look, the cook is plucking a goose. Oh, snow is falling,
would that I had my love in my arms now...

[14] Farewell

I am picking heather already, a leaf is breaking, autumn is dead, do remember again.
We'll not meet here on earth again, not again, the scent is that of time, of the twig that breaks. Oh,
remember that I am waiting for you.

[15] The Acrobats

A band of comedians is driving past gardens and charcoal piles, leaving behind the village without
a church, without a bell-tower. A crowd of children is in the lead, others gaze after them. An
apple-tree is holding its breath in horror when it gets a wave from them. Their bag is square, their
hoops are made of gold. The bear and the monkey dressed in fancy rags knowingly pick the
coins.

[16] Z dětství, H.51 (1912)*(Detlev von Liliencron, 1844–1909)*

Dnes v starých listech byl jsem zahrabán když jeden náhle do ruky mi pad,
na němž mne cifra roku stará zarazila ; tak dávno bylo to, tak dávno již.
Veliké, malé, hladké, vypouklé to písmo bylo a v něm kaněk dost;
„Můj milý Frici! Stromy holé jsou. Na loupežníky již ni na vojáky
si nehrajeme. Turek zlomál nohu, a tetu Hanku bolí stále zuby.
Náš papá šel kams na koroptví hony. Víc nevím. Mám se dobře však.
Piš brzy a bud hodně zdráv ! Sigmund tvůj bratranec a druh . . .“
„Jsou stromy holé již.“ Smutek těchto slov mne nutil složit tiše listy, vzít
klobouk a rukavice, kabát, hůl a ven mne nutil, ven do mojí pláně.

Čtyři dětské písně a říkadla, H.225 (1932)*(texts collected by Karel Jaromír Erben)***[17] Ajne, zvajne, traje**

Ajne, zvajne, traje, stavěli jsme máje, na svatýho Františka, přiletěla jeptiška, jeptišku my
prodáme, koupíme si korále!

[18] Vrkú, vrkú

Vrkú, vrkú, sedláku, sedláku, chudý, chudý, nasej hrachu, hrachu, všudy, všudy, pro mé zuby,
zuby.

[19] Vstala, vstala

Vstala, vstala. vstala, devět políček oblítala, devět políček oblítala a ty ještě spíš?

[20] Má to hlavu jako kočka

Má to hlavu jako kočka, má to nohy jako kočka, má to ocas jako kočka, mňouká to jako kočka a
není to kočka. Co je to? Kocour!

[21] Koleda milostná, H.259 (1937)*(Folk poetry)*

Tři sta ptáček štěbetalo v tom lesíku javorovém.
Co to oni štěbetali aj se hory zelenaly.
Svítilo se po všem dvoře, po všem dvoře až v komoře.
V té komoře bílé lože, na tom loži milá leží, zlatý prsten v ruce drží.
Kdo ten prsten snímat bude? A kdož jinej než můj milej!

[22] Opuštěná milá, H.67 (1912)*(Ludmila Grossmannová-Brodská, 1859–1935)*

Měla jsem šohaje, byl jak malovaný, dala jsem mu šátek pěkně vyšíváný. Vyšíváný šátek, vonička
z muškátu slíbil na můj krček tři šňůry granátu. říkal, až na jaře skřivan se ukáže, v kostele pan
páter ruce prý nám svá že. Zatím šohaj zomrel, zvonily mu hrany, plakaly pro něho všechny zdejší
panny. Lažím já mu na hrob lísteček šalvěje, že zde je pochována všechna má naděje.

From Childhood

Today I was leafing through old papers when suddenly my hand picked one up with an old date on
it that made me pause; so long ago, so long ago it was.
The writing was big, small, straight and curled, with blots enough;
“My dear Fritz, the trees are bare. We don't play robbers, nor soldiers any more.
Turek has broken a leg, and auntie Hanka has tooth-ache all the time. Father
has gone to shoot partridge somewhere. I do not know anything more. But I am well.
Write soon and keep in good health! Your cousin and friend, Sigmund...”
‘The trees are bare now.’ The sadness of those lines made me quietly put the papers back, pick
up my hat and gloves, coat, stick, and step outside, out onto my plain.

Four Children's Songs and Nursery Rhymes**[17] One, two, three**

One, two, three, we were putting up may-poles on the feast of St Francis,
a nun has flown in, we'll sell her and buy some beads!

[18] Coo, coo

Coo, coo, peasant, peasant poor, sow some peas everywhere for my teeth...

[19] She got up, got up

She got up, got up, rushed round nine fields...and you're still asleep?

[20] It's got a head like a cat

It's got a head like a cat, legs like a cat, tail like a cat, it miaows like a cat
and it's not a cat. What is it? A tom-cat!

[21] Carol of Love

Three hundred birds a-chirping in the maple grove,
chirping what about till the hills turn green?
Sun shining all over the yard, in the chamber.
In the chamber a white bed, in it a lovely maiden with a gold ring in her hand.
Who will take the ring off? Who else but my beloved!

[22] The Jilted Maiden

I had a lover, he was like a picture, I gave him a lovely embroidered scarf.
An embroidered scarf, a bunch of scented flowers, he promised me three strings of garnets. He
said that when the skylark appears in the spring, the Reverend Father at the church will bind our

[23] Jaškova zpěvanka, H.37 (1911)*(Kazimierz Przerwa-Tetmajer, 1865–1940)*

Kráčím, kráčím mezi vrchy, hraj mi struno, hraj!
 Dívám se tu kol dokola, jak je širý kraj!
 Hledím, hledím, dokola kol, zvoňte housle mé!
 vzal bych tohle srdce svoje v obě dlaně své.
 Vzal bych, vzal bych srdce svoje zvoň mi struno tam!
 Hodil bych je komus k nohám, kdyby bylo kam.
 A hodil bych je děvčici té, v dál se písni nes,
 jež se kdesi, skrývá v dáli, tam, hej, dole kdes!
 Hodil bych je, byť by puklo, zvoň má struno,
 v tmy ale jenom jedině té co se líbí mi.
 Není jí, však, nikde není, hraj mi struno, hraj,
 jenom oči moje letí, na světa až kraj!

[24] Mluv ke mně dál, H.66 (1912)*(Kazimierz Przerwa-Tetmajer)*

Mluv ke mně dál neb nikdo neslyší slov твоjich čar mé žaly utiší jak květy bych tvá slova miloval.
 Mluv ke mně dál.
 Mluv ke mně dál o sladkých hovorech já zde tu snil a každý slova dech v mém srdci sen a štěstí
 vyvolal.
 Mluv ke mně dál .

Dvě balady na slova lidové poezie, H.228 (1932)**[25] Putovali hudci**

Putovali hudci, tři švarní mládenci. Putovali polem, rozmlouvali spolem.
 Uhlédli tam dřevo, dřevo javorové, na húsličky dobré. Pojdme mi ho státi, husli nadělati,
 budů s něho troje húsle hlasné!
 Ponejprv zarubli, dřevo zasinalo, podruhé natáli, dřevo zaplakalo, potřetí zaťali, dřevo promluvilo:
 „Nerubejte hudci, přešvarní mládenci, nejsem já to dřevo, jsem já krev a tělo.
 Kořen vykopejte, otci mě dodejte, otcovi na radost a matce na žalost.
 Ta mne zaklnula, že jsem s milým stála! Ó nešťasná máti, která klně děti!

[26] Sirota

Šla sirota hledat svoji mamuličky. Kaj ideš děvečko, milá sirotečko? Tvá mamička leží u tých
 velkých dveří, ulom su průteček klůpni na hrobeček.

Aj, kdo mi to klupe po mojem hrobečku? To jsem já matičko, vemtě mne tam k sobě do tej černej
 země. Co bys tu jídala sirotko má milá, dybych ráno stala píseček sbírala, co bys tu pijala, dybych
 ráno stala, rosičku sbírala? Di děvča do domu máš tam mladú mámu. Jak do domu přišla, matka ju

hands together. The boy has died, the bell has tolled, all his girls here have all cried. I am putting a
 sprig of sage on his grave, that's where all my hopes lie buried.

[23] Jašek's Song

Walk, I walk among the hills – play, my string, oh play –
 I look around; how broad the landscape is!
 I look, I look around. Peal magically!
 I would take this heart of mine in both my hands.
 I would take, I would take my heart. Peal, o string, for me there.
 I would throw it (my heart) at somebody's feet if there were such a place.
 I would throw it into wild eyes: go far, my wish,
 which is hidden somewhere in the distance: hey there, a voice below!
 I would throw it even if it bursts.
 My land, I carry the string, but only to the one girl that I like.
 But there is no such girl anywhere. Play for me, o string, play.
 Only my eyes fly to the edge of the world.

[24] Talk to me further

Talk to me further, for no-one hears the magic of your words that sooth my woes,
 I would love your words like I love flowers.
 Talk to me further.
 Talk to me further about the sweet talk I have dreamt about, with every word's breath filling my
 heart with hope and happiness.
 Talk to me further...

Two Ballads to Folk Texts**[25] Travelling Fiddlers**

Fiddlers on the road, three dashing fellows, walking and talking to each other.
 They spotted some wood, maple wood, good for fiddles. Let's cut it down, make violins, there's
 enough for three sound violins!
 As they hewed, the wood hissed, second time the wood cried, third time the wood spoke: "Do not
 hew, fine fellows, I am not wood, I am flesh and blood.
 Dig up the roots, take me to my father, my father to please, my mother to grieve.
 She cursed me for being with my boy. Oh, wretched mother who curses her children!"

[26] The Orphan

An orphan girl went looking for her dear mother. Where are you going, little orphan girl?
 Your mother lies before the great gate. Pick a twig and knock on the grave.

Ey, who is knocking on my grave? It's me, mother, take me to you in the black earth. What would
 you eat here, my dear, if I got up in the morning and picked a little sand; what would you drink
 here, if I got up in the morning and collected some dew? Go home, dear, you have a young
 mother there. As soon as she got home, the mother picked her up, spun her round three times and

popadla, třikrát zatočila, za pec ju hodila. A Anička leží za pecem v kůtečku. Přišli dva andělé, vzali ji pod křídla. vyletěli nízkou, vzletěli vysoko.

Našla již sirota, svoji mamuličky.

[27] Ty píšeš mi, H.48 (1912)
(Adolf Heyduk, 1835–1923)

Ty píšeš mi, že pod okénčí tvými již ptáče křídélka svých pírce čistí, a mladé jaro s rými lahodnými své písně šepce na javoru listí, a drobné zázky na lip řadu dlouhou, ó nepiš tak, sic pro tě umru touhou.

A píšeš mi, že na smrči a křoví za rána slunko milým zrakem svítá, že sladce dýše rozkvět šerikový, a bříza v kadeř jehnědky již vplítá, že háj i luhy zpěvankou jsou pouhou, ó nepiš tak, sic pro tě umru touhou.

A píšeš mi, že v jas se šatí stráně, a stará střemcha že se opět zdobí, že sedly vlaštovky kolem bane, a motýl v kukli lesk svých křídel robí, že diamanty horskou kvapí strouhou, ó nepiš tak, sic pro tě umru touhou!

A píšeš mi: žel, že tu nejsi také, bys se mnou zřel, jak v rozpučilém snění svou radost žvatlá ptáče temnozraké, a polným řadem svátek jara světi, když řeka z rána zlatou blýská prouhou, ó nepiš tak, sic pro tě umru touhou!

. Však ne, jen piš, vždyť žet neustanu, až celý život na píseň se změní, až v nebi oka tvého hvězdou vzplanu a ret tvůj sen mých přání orumění, pak celý život modlitbou buď pouhou: o Bůh tě chraň, sic umru, drahá touhou!

[28] Prání mamince, H.279bis (1939)
(Jiří Mucha, 1915–1991)

Točí se kolo, točí, jako by mlýnská voda na něj padala, točí se, nitku navíjí, a na ni roky stále dokola.

Točí se kolo, točí, už na padesát let. Dej Bůh ty vaše roky, ve zdraví navíjet.

Dvě písně, H.213 (1932)

[29] Chorý podzim
(Guillaume Apollinaire, from *Alcools*, 1913)

Podzime chorý, nejdraší, skončíš pouť, až uragán začne vát ti zas do růží.

A až do sadů tvých napadne sníh.

Podzime můj, bohatší zmiráš a vloček bílé plody tě zdobí. Z hlubin nebeských krahujci shlížejí na vodníky a rusalky rusé, kterým je navždy bez lásky žit. Z dále říje hlas zvučí, teskné troubení. Jak jsem, podzime, rád, když mi tvé hlasy zní, ovoce kryž na zem padá a vítr když v slzách podzimu ze zahrad listí hnané oplakává. Povadlou líci, nádraží spící, žití prchající.

threw her behind the oven. Annie is lying in the corner behind the oven. Two angels turn up, take her under their wings, fly low, rise high.

Now the orphan has found her beloved mother.

[27] You write to me

You write to me that under your windows a little bird is cleaning its wing feathers, and that young spring is whispering its lovely rhymes on the maple's leaves and chatting to the long line of limes, oh, do not write, lest I die of longing for you.

And you write that in the morning the sun lovingly gazes at the spruces and scrub, that the lilac's blooms sweetly breathe, the birch is knitting its catkins into curls, the grove and mead just sing a little tune, oh, do not write, lest I die...

And you write that the hills are brightly dressed, the old cherry is decorating itself, the swallows are perching around the dome and a butterfly in its pupa is at work on the splendour of its wings, that diamonds are rushing down the mountain rill, oh, do not write, lest I die...

And you write: pity, you aren't here, too, so you could watch with me a naughty little bird prattling merrily, and the countryside celebrating the spring feast when the river of a morning flashes its golden banner, oh, do not write, lest I die...

But no, do write, I won't stop my lament until my life will change into a song, until I burn like a star in your eye and your lip marks my dream's desire with red. Then remain a mere life-long prayer: oh, God protect you, my dear, even though I'll die of longing!

[28] Best Wishes to Mother

The wheel is turning as if the mill's water was falling on it, it turns, taking up the thread year after year, round and round.

The wheel has been turning for fifty years. May God let you go on rolling up your years in good health.

Two Songs

[29] Sickly Autumn

Autumn sickly and beloved
you will perish when the hurricane rages in the rose gardens
when it has snowed
in the orchards

Poor autumn
you perish in the whiteness and the richness
of snow and ripe fruits
deep in the heavens

[30] Květ broskví

(Chan Yo Sun, translated by Blanka Plátková)

Květ vábných broskví chvěl se,
jak by v zářném vánku motýl zavál různým křídlem.
Voda s úsměvem zrcadlí mi štihlý peň.
Kdy skončí trýzeň má?
S východním vánkem jde vlahá vůně
rozkvétajících broskví z dále mi vstříc.
Vnímám ji sláb a mdlý.
A těžce splývá verš s malátných retů.
Ach, kéž přijde noc a přijme moji trýzeň
v svou vlídnou náruč,
toužně žádaný spánek.

Tři písničky k Vánocům, H.184bis (1929)

[31] Kvočna

(Jean Aicard, 1848–1921)

Ko, ko, ko, černá slepička, snáší vajíčka.
Ko, ko, ko, dej nám, slepičko, bílé vajíčko.
Ko, ko, ko, dát jej nemohu, chci mít zakrátko,
Ko, ko, ko, z vejce bílého, žluté kuřátko.
Pí, pí, pí, žlutý zobáček, už se klube ven,
Pí, pí, pí, z peří chomáček, přeje dobrý den.

[32] Kuře

(Ferdinand de Gramont, 1815–1897)

Malé kuře, žluté kuře, kampak ses kvočně zaběhlo?
Déšť kuřátka netěší, najdi si rychle přístřeší,
Déšť bubnuje kap, kap, kap,

the hawks glide
over the sprites with green tresses the dwarfs
who have never loved

On the edges of distant woods
the rutting stages have bellowed

And how I love O season how I love your sounds
the falling fruits and no one gathers them
the wind and the forest that weep
all their tears in autumn leaf by leaf
the leaves
that are trampled
a train
that passes
life
sold off

[30] Peach Blossom

The blossoms of the charming peach trees were shimmering,
as if a butterfly waved its rosy wing in the glowing breeze.
The smiling water mirrors the slim stem.
When will my torment end?
An easterly breeze brings me the tepid scent
of flowering peaches from afar.
I sense it, feeble and faint.
The verse slips wearily from my lips.
Ah, would night come and clasp my torment
in its kind embrace,
the longed-for sleep.

Three Songs for Christmas

[31] The Hen

Cluck, cluck...the black hen is laying eggs.
Cluck, cluck...give us, little hen, a white egg.
Cluck, cluck...I can't, I soon want to have,
cluck, cluck... a yellow chick from the white egg.
Peep, peep...a yellow little beak is getting through,
peep, peep...a little ball of fluff, wishing you a good day.

[32] The Chick

Little chick, yellow chick, where have you strayed to from the hen?
Rain is no fun for little chicks, run and find a roof over your head.
The rain is going pat, pat, pat,

Neschovávej se pod okap.
 Malé kuře, žluté kuře, kampak ses kvočně zaběhlo?
 Malé kuře, žluté kuře, proč pořád tropíš neplechy?
 Na zelené zahrádce oškubalo jsi kosatce.
 Jsi moc bujný na svůj věk, rozhrabalo jsi záhonek.
 Malé kuře, žluté kuře, proč pořád tropíš neplechy?

[33] Koťátko

(Léon Alfred Fournau, 1867–1953)

Bylo jedno koťátko, mňau, mňau, bylo jedno koťátko, tvářilo se jak neviňátko.
 Bylo tuze nezbedné, mňau, mňau, bylo tuze nezbedné, zrána, večer i za poledne.
 Kotě jako z klubíčka, mňau, mňau, kotě jako z klubíčka, tahalo žíně ze sluníčka.
 Sluníčko to dohřálo, mňau, mňau, sluníčko to dohřálo, kotě na bříšku polehtalo.
 Koťátko se od smíchu, mňau, mňau, koťátko se od smíchu, válelo v trávě po kožichu.
 Jak se v trávě válelo, mňau, mňau, jak se v trávě válelo, do rybníka se zkutálelo.
 Sluníčko ho za chvíli, mňau, mňau, sluníčko ho za chvíli, vytáhlo z vody za košilku.
 Pak sluníčko napadlo, mňau, mňau, pak sluníčko napadlo, vyběhlo kotě jako prádlo.
 Od té doby koťata, mňau, mňau, od té doby koťata, jsou bílá a ne mourovatá.

[34] Vocalise, H.188 (1929)

beneath the gutter you'll get wet.
 Little chick, yellow chick, where have you strayed to from the hen?
 Little chick, yellow chick, you have been up to no good all the time.
 You've dug up the irises in the garden.
 You are too unruly for your age, you've scratched the flowerbed.
 Little chick, yellow chick, why are you so naughty?

[33] The Kitten

There was a little kitten, miaou, miaou, a little kitten, it looked innocent.
 It was very naughty, miaou,... very naughty, in the morning, evening, at noon too.
 A kitten like a little ball, miaou,... a little ball, it pulled the yarn from the sun.
 The sun got irritated, miaou,... it tickled the kitten's tummy.
 The kitten, laughing, miaou,... was rolling in the grass.
 As it rolled, miaou,... it fell into the pond.
 The sun a moment later, miaou,... pulled it out by its shirt.
 Then the sun, miaou,... got an idea: bleaching the kitten like laundry.
 From that time on, miaou,... kittens are white and not besmudged.

Vocalise

Tracks 1-8,13-22,24-28,30-33 translated by Karel Janovický

Tracks 9-12, 29 translated by Geoffrey Chew